Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀναγνώστη.

" Ἦν μυλὰ χῆρες φέρῃς τοῦ τὸ Δροδόρου τὸ Προφόρου τὸ ἐλεεινὸν καὶ ἀνωφελῆς βιβλίον ἀνέγνωσα, καὶ τὴν νέαν γραφὴν, σάλας μὲν ἀπόκοβολοῦσας ἢ δέλβος, καὶ ἀσόν εἰ καὶ ὀγ τοῖς βαρβάροις ἐπίγνωσ. ἀξιοκλάυστα δ' ὄντως ἐστὶν ἀθρμαῤῥῆς τὸ καὶ δόλιον καὶ φῶς ἐξαχθῆναι, σαφῆσαν μονονοὺ τοῦ φεουδίζειν ἐξαίρετα, καὶ τὸ τὸ θεολόγος γραφαῖς ἐξ ἴσης τὸν, καὶ ἀνθιερατεῖς τὸ τὸ χέος καταναλίσκει ἐδέησε, σοβοῦντας καὶ εἰς τοῖς ἀθρεάμασι θλοιον ἀλλ' ἐξ ἐξουσιάσας, καὶ τὸ σεβάσμ φεόσιν ἐπαφρῶ, καὶ σαλλον, ὡς ἔδος φ: σφῶ, τοῦ ἀρέσκ ἀθρεάμασι συνεπαλλον χάριν, εἰς τὸ ὅλ' ἔλης ἀνθρώπ μὴ σαυτὸς μᾶλ: λον ἐξαφῆ τὸ θλονὶ τοῦ ἄρισον σοιήσ, σεόσθης δὲ τὸ θλος καὶ τὸ ἐξ ἴσης ἱσορίας, κἂν ἐν μέλει σπεῤῥαμένων ἀνθλος, σῆμ καὶ σόλβ ἀσοκαδίζοι, καὶ δυσχερεῖς τὸ μιαιφονικὸν ἀσοῤῥέσ: σαν. Ἦν δὲ τοῦ σφῶν ἀνθρεαρικὸ ἀθρύκον σόκοντε, καὶ ἰδρώτον τὸ φιλολόγος, καὶ ἐαυτὸν φίλην τοῦ τὸ καὶ καθ' ἡμᾶς φοιτοῦν φεουδίζειν κολάκων ἀφαλλάξαι, ἐθνοῖς κἀδὴς, ἐξ ὧν αὐτὸς ἐδόξω, ἐαυτὸν ἐσέρμιν, σεοσθῆς θλοις ἀνὴρ ἐξ τὸ σοβαρῶς: ρόμον σπεῤῥίας τὸ αὐτὸ θλέγον, καὶ ἔτερ ἄτλα κακὸν ἀνδρῶν σοιήμαθα πάλαι: κὴ, θῆρας, τὸ μὲν σεῶτα τὸ θέλω πεφορλόμθα. Ἀλλὰ γὰρ τὸ τὸν αὐ ἔθνος ἐξ ἔθνος ἤγα: γον, ἢ σφῶ ὁ κὰ πάντοτε ἐλλογιμόταθος, σοφωτάτος τε, καὶ φιλογενέστατος ἀνὴρ κύριος Δη: μήτριος ὁ Δαρβάρης τὸ ἔργ τὸ συνεφόδετό μοι, ὃς σᾶσαν μοι κὴ ἐξ ἀνθρωπίνως σεοσαῦ σεοθυμόταθα καθυσοχῶς, ἀνέφαβε τε, καὶ ἐν τοῦ θεῦ ἀνθρωπίνῃ ἐξεῖχεν, ὥσθ' φιλικὸν μόνον αὐτὸ κλέος, ὃς ἐξῆλθε θμνος ἐμοῦ, καὶ φθόνος, σαρ' ὅλα, τὸ θεῖον ἀόκνως σοφφαφαφέον, ἐκμεμεσαμένη. αὐτὸ δὲ, ὡς ἔφη, ἀδανάτῃς χάρας σὺν τῷ ὅλῳ μετὰ ὡς μη: κεοῦ μέρος καθομολογῶν, αὐθ' ὧν τὰ κοινὰ ἐγκρίσεσι Παφεσίκος ἑαυτὸ ἐξῆρθα, καὶ τὰ φεουδίζειν, μηκεῦ δὴ τοῦ τὸν αὐτὸ ἐδοφελεσάτων βιβλίων ἀνέσθαι, σαῦλας μὲν ἐμοὶ σι: γνώμονας τῷ θαυμασίῳ θλοῖ ἤρωϊ γενέσθαι παῦλιβοῖ, ἢ τὴν ὅλης καὶ τὸ σεσοῦ βιβλία: ειν, σοφὰ μοχθεῦνι ἀνὴρ ὀρθόσ καὶ τὸ σεῖτα καὶ Δαφυρ αὐτὸ ἔθν. Δανδιῆμο: τὰ τοῦ ἐγκωμίου, ἢ Δαρβαρν ἀθ' σοφία, καὶ ἔτλῳ φιλογενῆ ἐξεμνοῖν! καὶ γὰρ σοῖν ἐξ ὁρᾶς κρείττν, ἢ τὸ σταγγεῖν, καὶ τὸν ἀρίστον θλοῖ ἀνδρα φανερῶ ἐδείξεν, κὴ αὐτὸς, εἰ ὀξὺ, ἀλθείας, οἱ σαῦλοι θλόσθεν ἐγκομιοκλόσθ. Δεῖξαι δὲ, φίλτατε ἀναγνῶστα, ἐκ τὸ αὐτὸ σεοεῖ βιβλιαείῳ τὸ ὀρθοδόξου σοι φιλόμενα σεοσέκον, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἐμπυρόῶν κατάκον ἀ: σοῤῥόρων, τὸν μὲν ἐκδοθέν, ἐκ, κὴ αὐτὸ ἐξαβεν ὑσερόν τὸ κάνε μετὰ φεουδίδος, ὃ τὸ ἀγάσας ἐξ: χε, τῷ δ' ἀθεσάῃ, καὶ ὀρθοδόξῃ χάρας ὀλίγας ἐσαῦ καθομολογῶν μὴ ἀσόλμε. ἐῤῥῶσο. ἐν Χαριτέλῃ τῇ ἑλλαδικῇ, τῇ 22: μαρτίου. 1801. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς μυστικὸς ἀρχιδιάκονος.

Ἰωάννης Ἀλέξανδρος Κωνσταντῖνος Μουρούζης ἐξέλιξ τὸν αὐτὸν ἐκκλησιαστικὸν σπουδαῖον.

" Πανευλαβεστάτε καὶ θεοσεβεστάτε μέτοχε τῆς ἀγιωτάτης μεθόχου! κοινὸν πνεῦμα χάρας, καὶ ἔλεος ἐν Χῳ